

RS

مخالفت دو حزبی با جنگ در ونزوئلا

دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا در سخنرانی خود در دومین پیروزی اش در انتخابات گفت: «ما موفقیت‌هایمان را نه‌تنها با جنگ‌هایی که در آن برنده می‌شویم بلکه با جنگ‌هایی که به پایان می‌رسانیم، اندازه می‌گیریم و شاید مهم‌تر از همه، جنگ‌هایی که هیچ‌وقت وارد آنها نمی‌شویم.»

اما او ممکن است حالا تلاش کند که با ونزوئلا وارد جنگ شود. همنوایی صداها در هر دو طرف طیف سیاسی ترامپ را تشویق می‌کنند تا به غریزه خود پایبند بماند. شاید اخبار این هفته مبنی بر اینکه رئیس‌جمهور آمریکا حالا تمایل دارد تا با نیکولاس مادورو، رهبر ونزوئلا دیدار کند که می‌تواند نشانه‌ای از میزانی تأثیر بر یکدیگر باشد یا نباشد.

هفته گذشته نیویورک تایمز گزارش داد که به‌گفته منابع آگاه، «سازمان سیا در حال برنامه‌ریزی برای اقدامات مخفیانه در ونزوئلا است، عملیاتی که می‌تواند به‌معنای آمادگی میدان جنگ برای اقدامات بیشتر باشد.» این امر پس از حملات ادامه‌دار ایالات متحده به قایق‌های مظنون به حمل مواد مخدر در نزدیکی ساحل و به‌رسمیت شناختن «کارتل د لوس سولز» به‌عنوان یک سازمان تروریستی خارجی از سوی ونزوئلا که نیکولاس مادورو رهبر آن است، صورت گرفت، بنابراین او را به یک تهدید تروریستی مقابل ایالات متحده تبدیل می‌کند.

طبق گزارش‌ها پنتاگون هم در حال احیای پایگاه‌های قدیمی خود در آمریکای لاتین است. این قطعاً جاده‌ای به سمت جنگ حس می‌شود و دیده می‌شود که شامل پروپاگاندا هم می‌شود: مادورو به‌ری نامشروع، دیکتاتور، قاچاقچی و یک تروریست است و این منطقه بدون او بهتر خواهد بود.

اعضای هر دو حزب در کنگره اختیار ودرایت ترامپ برای اینکه پای آمریکا را به جنگی دیگر برای تغییر رژیم باز کند، زیر سوال برده‌اند. مسئله این است که صداهای آنها به‌طور جمعی تفاوتی ایجاد می‌کند یا نه. در اوایل نوامبر، راکانا، نماینده دموکرات ترقی‌خواه ورواست دولت، به‌ویژه وزیر دفاع و معاون رئیس‌جمهور را در شبکه اجتماعی ایکس به چالش کشید: (پیت هگرت) و (جی‌دی ونس) شما برای مبارزه در جنگی فرستاده شدید که بر اساس یک دروغ بود.»

اشاره او به جنگ ایالات متحده در عراق و این حقیقت است که هر دو نفر کهنه‌کاران این درگیری هستند. کانا گفت: «حالا شما از آمریکایی‌ها می‌خواهید تا برای جنگ در ونزوئلا به اداره اطلاعات اعتماد کنند....چه بلایی سر شما آمده؟»

سناتور تیم کین (دموکرات از ایالت ویرجینیا) که عضوی از کمیته نیروهای مسلح است در ۲۰ نوامبر در بیانیه‌ای گفت: «مدت‌هاست که کنگره باید پاسخ‌های اساسی و کاملی را به سوال‌های قانون‌گذاران دموکرات و جمهوری‌خواه که ماه‌هاست مطرح می‌کنند، بدهد و دولت باید درباره اهداف استراتژیک خود در منطقه شفاف‌تر عمل کند.»

او در ادامه می‌گوید: «مردم آمریکا هیچ علاقه‌ای به ورود به یک جنگ جدید غیرقانونی ندارند که می‌تواند جان نیروهای ارتش را در معرض خطر قرار دهد.»

روز دوشنبه ان‌پی‌آر گزارش داد که «گروهی از سناتورهای دموکرات یم باندی، دادستان کل و پیت هگرت، وزیر دفاع را تشویق کرد تا نظر قانونی درباره حملات هوایی دولت ترامپ در دریای کارائیب و شرق اقیانوس آرام را منتشر کنند.» دموکرات‌ها و برخی از جمهوری‌خواهان در مورد اینکه این تصمیم‌گیری‌ها در تاریکی نگه داشته شده‌اند، نارضایتی خود را ابراز کرده‌اند.

سناتور رند پال روز دوشنبه در برنامه Face the Nation در شبکه سی‌بی‌اس ترامپ را برای اینکه ایالات متحده را بدون مشاوره با کنگره وارد جنگ با ونزوئلا می‌کند، مؤاخذه کرد. او در شبکه ایکس نوشت: «اگر این جنگ است، اعلام کنید، اگر نیست مثل جنگ با آن بر خورد نکنید.»

مارجری تیلور گرین، که قوی‌ترین حامی ماگا در میان اعضای کنگره بود (جمعه گذشته استعفاي خود را در ماه ژانویه اعلام کرد) اخیراً مخالفات را با دیدگاه ترامپ در برنامه The View اعلام کرد. او می‌گوید: «من به تغییر رژیم باور ندارم، من باور ندارم که باید در جنگ شرکت کنیم.» توماس مسی، نماینده جمهوری‌خواه که کمترین محبوبیت را دارد، در دوران تعطیلی دولت زمانی که مسئولان کنترل ترافیک هوایی در معرض خطر عدم دریافت حقوق خود قرار داشتند گفت: «چطور است که ما برای تغییر رژیم در ونزوئلا پول داریم اما پولی برای کنترل‌رهای ترافیک هوایی در کشورمان نداریم.»

بین‌الملل
INTERNATIONAL

تا یک ماه دیگر اگر دو آتش‌بسی که دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا برای پایان دادن به جنگ‌های اسرائیل با حماس و ایران به بنیامین نتانیاهو تحمیل کرد تا ماه ژانویه باقی بماند، اسرائیل بالاخره می‌تواند در سال ۲۰۲۶ به امور داخلی خود بپردازد. اما این امر قطعی نیست. جنگ اسرائیل با ایران و حماس به پایان رسیده یا حداقل متوقف شده اما هر دو به هیچ نتیجه‌ای نرسیده‌اند. با اینکه اسرائیل در جنگ ۱۲ روزه تلاش کرد به برنامه موشکی و هسته‌ای ایران آسیب بزند اما ایران می‌تواند دوباره خود را احیا کند. در غزه هم به‌رغم جنگ خون‌بار و ویرانی‌هایی که در دو سال گذشته به بار آمد، حماس همچنان قدرتمندترین نیرو در این باریکه است و اگر همانگونه که ترامپ در طرح صلح خود در نظر گرفته، یک نیروی حافظ صلح نتواند روند معتبری برای خلع سلاح این گروه براه بیندازد، کنترل غزه در دست حماس باقی می‌ماند.

دولت نتانیاهو تا پایان اکتبر ۲۰۲۶ مهلت دارد انتخابات را برگزار کند. بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر کهنه‌کار اسرائیل باید کمپین مذبح‌خانه دیگری را برای پیروزی دوباره در انتخابات راه بیندازد. ائتلاف راست افراطی و فرامذهبی او در نظرسنجی‌ها عقب است اما نتانیاهو یک مزیت بزرگ دارد. او به‌عنوان نخست‌وزیر می‌تواند تا حدی دستورالعمل امنیتی اسرائیل را به نفع خود دیکته کند. بسیاری از اسرائیلی‌ها بر این باورند که این اتفاق هم‌اکنون افتاده و اگر ترامپ نتانیاهو را مجبور نمی‌کرد، او مثل قبل در برابر توافق‌های آتش‌بس مقاومت می‌کرد و جنگ در غزه را برای جلوگیری از شکست در صندوق رای ادامه می‌داد.

اما در حالی که اسرائیلی‌های لیبرال علیه اقدامات نتانیاهو برای به‌خطر انداختن امنیت ملی اسرائیل در جهت منافع سیاسی خود در ۳ سال گذشته اعتراض کردند، محدودیت واقعی بر قدرت بی‌بی از کاخ سفید اعمال می‌شود. ترامپ برای پایان دادن به جنگ‌های غزه و ایران به خود می‌بالد و نمی‌خواهد اسرائیل هیچ کدام از این جنگ‌ها را دوباره از سر بگیرد. حالا همین امر تنگنای سیاسی برای نتانیاهو ایجاد کرده است. او برای اینکه خود را به اسرائیلی‌ها شریکی نزدیک به رئیس‌جمهور آمریکا نشان دهد سرمایه‌گذاری سنگینی کرده و نمی‌تواند خلاف میل ترامپ رفتار کند اما اقرار به پایان یافتن جنگ‌ها، حتی به‌طور موقت، همچنین به این معنی است که اسرائیل نتوانسته به «پیروزی کاملی» که نتانیاهو وعده آن را داده بود، دست پیدا کند. نتانیاهو به‌جای حل این تنگنا تلاش می‌کند فضای دوقطبی را که پیش از جنگ غزه در اسرائیل به‌وجود آمد، احیا کند. این دوقطبی میان اسرائیلی‌های نسبت‌الیهبرال و عمدتاً سکولار که از عملکرد فعال دیوان عالی اسرائیل حمایت می‌کنند و کمپ راست مذهبی که می‌خواهد قدرت قضات دیوان عالی را از بین ببرد شکل گرفت. اگر نخست‌وزیر اسرائیل نتواند رای دهنندگان را متقاعد کند که در غزه پیروز شده است، تلاش خواهد کرد تا با جنگ فرهنگی بر سر آینده دموکراسی اسرائیل حواس آنها را پرت کند. بنابراین نتانیاهو در سال ۲۰۲۶ حتی اگر با کمک ترامپ از وقوع جنگ‌های بیشتر جلوگیری کند، این احتمال وجود دارد که سال آینده جامعه اسرائیل با کمپین‌های انتخاباتی نتانیاهو به‌شدت مورد آزمایش قرار بگیرد. با توجه به سن نتانیاهو (که ۷۶ ساله است) این انتخابات می‌تواند آخرین مبارزه سیاسی‌اش باشد. اگر ای دهنندگان بالاخره در ب خروج را به او نشان دهند شاید ۲۰۲۶ سالی باشد که اسرائیلی‌ها بتوانند اعتماد خود به سیستم سیاسی و نوعی از اتحاد ملی را بازسازی کنند.

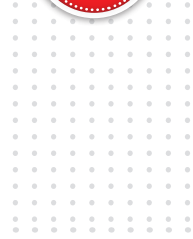
▼تسویه حساب روحی و روانی اسرائیل با شهروندانش

در کشور کوچکی مثل اسرائیل اهدای جایزه نوبل به یکی از شهروندان معمولاً بهانه‌ای برای جشن ملی است. اما ماه گذشته که اعلام شد جوئل موکر به‌طور مشترک برنده جایزه نوبل اقتصادی شده، توجه کمی را به خود جلب کرد. دلیل آن تاحدی به همزمانی دریافت این جایزه با آزادی بقیه گروگان‌های زنده از حماس مربوط بود. تمام توجه‌ها به آزادی گروگان‌ها و آتش‌بس بود. موکر همچنین یکی از صداهای منتقد در دولت کنونی اسرائیل است بنابراین انتظار نمی‌فت کسی از او استقبال کند.

اما برخی در اسرائیل دلیل دیگری برای این واکنش خاموش ارائه می‌کنند و می‌گویند موکر بیش از ۵۰ سال است که در آمریکا زندگی می‌کند. وحشتی که جنگ اسرائیل در غزه ایجاد کرد و رنج فلسطینیان در دو سال گذشته نگاه خارجی‌ها به اسرائیل را تغییر داده است اما حملات حماس در هفتم اکتبر ۲۰۲۳ و رخداد‌های پس از آن حس اسرائیلی‌ها را نسبت به کشور خود تغییر داده است. برخی نمی‌دانند که آینده خود را همچنان در اسرائیل می‌بینند یا نه. اسرائیل در دو سال گذشته برتری نظامی خود را نشان داده است اما آینده چیزی بین هوشیاری ابدی و جنگ را پیش‌بینی می‌کند تا ثباتی ماندگار. آتش‌بس در غزه به‌مویی بند است، هیچ توافق جامعی با فلسطینی‌ها دیده نمی‌شود و سیاست داخلی اسرائیل قطبی‌تر و تندتر از قبل شده است.

این امر اثرات همه‌جانبه‌ای برای آینده اسرائیل خواهد داشت. چنین ترس‌هایی جدید نیستند. فرصت‌ها و منابعی که دانشگاه‌های آمریکایی ایجاد می‌کنند همیشه برای بالاستعدادترین افراد اسرائیل و سوسه‌انگیز بوده‌اند. در ۲۵ سال گذشته، ۴ برنده جایزه نوبل در اقتصاد یا در دانشگاه عبری اورشلیم تحصیل کرده‌اند یا در آن درس داده‌اند اما فقط یک نفر پس از آنکه از نظر شغلی پیشرفت کرد، در اسرائیل باقی ماند.

با اینکه محاسبات اقتصادی در سیاست‌های سه سال گذشته

ترامپ برای پایان دادن به جنگ‌های غزه و ایران به خود می‌بالد و نمی‌خواهد اسرائیل هیچ کدام از این جنگ‌ها را دوباره از سر بگیرد. حالا همین امر تنگنای سیاسی برای نتانیاهو ایجاد کرده است. او برای اینکه خود را به اسرائیلی‌ها شریکی نزدیک به رئیس‌جمهور آمریکا نشان دهد در صندوق رای ادامه می‌داد.

ائتلاف بنیامین نتانیاهو یک فاکتور بوده‌اند، جنگ در غزه جنبه‌های سیاسی را به مباحثه درباره مهاجرت آغاز کرده است.

دن بن-دیوید، اقتصاددان دانشگاه تل‌آویو به اکونومیست می‌گوید: «برتری اقتصادی و فناوری اسرائیل روی شانه تعداد کمی از اسرائیلی‌ها می‌چرخد که نقش کلیدی در تحقیقات و آموزش در حوزه علوم و دارو دارند؛ افرادی که تمام‌شان به‌راحتی می‌توانند خارج از اسرائیل کار پیدا کنند.» او می‌گوید تعداد آنها به ۳۰۰ هزار نفر می‌رسد، یعنی فقط ۲ درصد از جمعیت اسرائیل.

به گزارش اکونومیست اما آمارهای اخیر از دفتر مرکزی آمار نشان می‌دهد که اسرائیل باید نگران باشد. بیش از یک دهه است که نرخ مهاجرت نسبتاً کم و ثابت بوده است؛ حدوداً ۴۰ هزار نفر در سال. اما در سال ۲۰۲۲، اولین سال دولت کنونی نتانیاهو، این آمار ۵۰ درصد بالا رفت و به ۵۹ هزار و ۳۶۵ نفر رسید. در سال ۲۰۲۴، اولین سال جنگ غزه، تعداد مهاجران به ۸۲ هزار و ۷۷۴ نفر رسید. بن-دیوید می‌گوید به‌سختی می‌توان گفت که اسرائیل به‌دلیل سه سال گذشته با فرار مغزها روبه‌رو است یا نه. او در ادامه می‌گوید با اینکه برای فرهنگیان خروج موقتی از کشور و سپس بازگشت امری عادی تلقی می‌شود اما «طبق روایت‌ها، ما می‌شنویم که همکاران ما کشور را ترک می‌کنند.»

نگاهی به آمار مهاجرانی که اخیراً شهروند اسرائیل شده‌اند هم قابل توجه است. به گفته سرجیو دلا پرگولا، کارشناس کهنه‌کار آمار، حدوداً ۲۸ درصد از افرادی که سال ۲۰۲۴ از اسرائیل به کشوری دیگر مهاجرت کرده‌اند کمتر از ۵ سال قبل به اسرائیل آمده‌اند. این امر نشان می‌دهد که خیلی‌ها اخیراً وارد اسرائیل شده‌اند که شامل مهاجرت از روسیه و اوکراین از زمان فوریه ۲۰۲۲ و آغاز حمله روسیه بوده است: «خیلی‌ها اسرائیل را پناهگاهی کوتاه‌مدت از جنگ در کشور خود می‌دیدند. زمانی که جنگ اینجا (اسرائیل) آغاز شد، آنها ترک کردند. فکر نمی‌کنم که در کل تعداد افرادی که اسرائیل را ترک کردند غافلگیرکننده باشد، در شرایطی که اسرائیل جنگ طولانی را طی کرده است.» اما پرگولا در ادامه می‌گوید که این بدان معنی نیست که اسرائیل نباید از فرار مغزها نگرانی داشته باشد. او تأکید می‌کند «نشانه‌های نگران‌کننده‌ای وجود دارد که افرادی که اسرائیل

سال سخت

بررسی رخداد‌های داخلی اسرائیل پس از جنگ با

راترک می‌کنند هم جوان تر هستند هم تحصیل کرده، به‌ویژه پزشکان جوان.» اسرائیلی‌های سکولار با تحصیلات آکادمیک با دولت نتانیاهو مخالف‌اند. در اعتراضات علیه سیاست‌های پیش از جنگ نتانیاهو، افرادی که در حوزه فناوری فعالیت می‌کردند، پیشرو بودند. رنج فلسطینی‌ها کمترین جایگاه را در نگرانی‌های آنها دارد. خشمی خروشان بر سر قطبی‌سازی در اسرائیل به‌وجود آمده که در ۲ سال گذشته شدت گرفته است. بسیاری از کارشناسان جوان سکولار ماه‌ها به‌عنوان سربازان ذخیره در ارتش اسرائیل مبارزه کرده‌اند. در این میان جامعه فراژتدوکس که ۱۴ درصد از جمعیت را تشکیل می‌دهند و احزاب سیاسی آن که نقش کلیدی در ائتلاف نتانیاهو دارند از ثب‌ت‌نام در ارتش امتناع می‌کنند. بیش از ۳۰۰ هزار نفر از سربازان ذخیره در دوران جنگ غزه فراخوانده شدند.

سرتیپ‌بنی بن آری، افسر ارشد نیروهای ذخیره می‌گوید، به‌رغم آتش‌بس در غزه و لبنان، ارتش اسرائیل برنامه دارد که هشدار سطح بالا را برای آینده نه‌چندان دور حفظ کند و بسیاری از نیروهای ذخیره باید در سال ۲۰۲۶ دو ماه خدمت کنند: «این بدان معنی است که باید توجه بیشتری به خستگی سربازان ذخیره نشان دهیم و راه‌هایی را برای کمک به خانواده‌ها و کسب و کارها و دانشجویانی که به دلیل جنگ تمام سال تحصیلی خود را از دست دادند، پیدا کنیم.» ژنرال‌های اسرائیلی اصرار دارند که تقویت تعداد نیروهای ارتش برای جلوگیری از وقوع حمله‌ای غافلگیرکننده مانند اکتبر ۲۰۲۳ به مرزهای پرتنش اسرائیلی امری حیاتی است. اما به‌گفته ریچل آزاربا، بنیانگذار سازمانی که از خانواده‌های سربازان ذخیره حمایت می‌کند، در این استراتژی برای جامعه اسرائیلی هزینه‌ای وجود دارد: «نیروهای ذخیره همچنین افرادی هستند که در حیات غیرنظامی بار اقتصاد اسرائیل، حوزه فناوری و دانش آموختگان را روی دوش خود می‌کشند.» در عین حال کارشناسان اسرائیلی می‌گویند، اسرائیل با بحران سلامت روانی ملی روبه‌روست. طبق گزارش ارتش اسرائیل، ۲۱ سرباز در سال ۲۰۲۴ خودکشی کرده‌اند؛ بالاترین آماری که از سال ۲۰۱۱ گزارش شده است. سرهنگ دکتر یاکوف راتشیلد، رئیس بخش سلامت روان ارتش اسرائیل قبول ندارد که این آمار نشان‌دهنده افزایش خودکشی از زمانی است که ارتش به

عکس: Getty Images